

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

- fatidatū iuxta ea, q̄ habent ī statutis, & in l. f. C. arbi-
tur. cū simili. Similiter n̄ obstat secūda sentētia inter-
dictiois, q̄a ab illa fuit appellatum, t̄ & p̄ appella-
tione illius effectus suspēsus ad traditū per Bar. in l. j.
ff. de appel. & p̄ Abb. in rub. extra eo. ti. Quarto respō-
des, q̄ ex quo Hānibal ante eius furorē superuenien-
tē possedit bona paterna, durāte furorē (posito ēt illū
superuenisse) illorū possessionē retinuit nec eā p̄ furorē
resupuenierē potuit amittere nā licet furiosus n̄ pos-
sit incipere de nouo possidere, q̄a non hēt animū d.
l. j. §. ad p̄fiscimur, t̄n̄ possessionē, quā prius habebat,
superueniente furorē, retinet, nec illā p̄t amittere,
q̄a n̄ hēt animū, p̄ quē possit desinere possidere, alio-
quin lāguor in bonis sibi acquisitis dānū afferre, q̄d
non est dicendū l. si is, q̄ & no. in d. §. ad p̄fiscimur. ff.
de acquir. pos. l. iust. §. eū, & l. nunquā §. pen. ff. de viū
sucap. l. t̄ curator furiosi acquirat possessionē, &
possidet nō sibi, sed furioso d. §. ad p̄fiscimur, & l. quā-
uis §. infans ff. de acquir. pos. cū simil. §. alleg. ergo di-
ci nō p̄t, q̄ Hannibal p̄ furorē desierit possidere, et
q̄ Carolus ipse possiderit ex eo, q̄ curator fuerit de-
putatus. Præterea t̄ furiosus censet esse in codē ani-
mo, statu, & p̄posito, in quo erat ante quā in furorē
incideret. c. maiores in fi. de baptis. & Pau. de Cast. in
lambiguitatē C. de usufruc. ergo d̄f retinere posses-
sionē bonorū, quā ante furorē habebat. Rursus t̄ cū
ex p̄dictis, & ex ijs, q̄ in p̄cessu t̄nēt, estet ipsū Hā-
nibalē saltē t̄pe diuisionis, & testamenti respuisse, &
ad sanā mētē rediisse, sequitur, q̄ is statim, & ipso iu-
re d̄f administrationē suorū bonorū recuperauisse,
& sub cura esse desisse, quāuis secus esset in eo, cui
vt p̄digo fuisset bonorū administratio interdicta, q̄a
necessaria esset sententia iudicis restitutoria ad ea, q̄
habent p̄ Bar. & alios in l. iis cui ff. de ver. obi. ¶ Acce-
dit ēt ad fauorē do. Lucretiæ statutū Bononiensē sub
rub. q̄ nullus occupet possessionē rei hereditariæ, de
cuius statuti puisionē, & p̄ena prestatū fuit ipsi Ca-
rolo, q̄ p̄hibitionē huius statuti possessionē bono-
rū hereditatis dicti Hānibalis ingressus fuit, illaq̄ te-
nuit, & occupauit, & ipsi do. Lucretiæ heredi insti-
tuta possidere volēti in iudicio per se, & p̄ aliū resti-
tit, & p̄dixit, vt in p̄cessu h̄r: & iō Carolus cecidit ab
omni p̄modo, & iure possessionis, ac ēt ab omni, &
quocunq̄ iure suo, si q̄d habebat, seu habere præ-
debat: Et p̄sequēter p̄ parte dicti Caroli nihil obstat
ipsi do. Lucretiæ, q̄n̄ sit immittēda, & defendenda in
possessione bonorū dicti Hānibalis, nō obstatib⁹, q̄
p̄ parte Caroli fuerunt opposita, q̄m̄ is ab omni iu-
re suo & ab omni commodo possessionis cecidit.
¶ Nec obstat, q̄ ingressus fuerit possessionē auctori-
tate iudicis, non aut p̄pria p̄ ea, q̄ voluit Alex. in l. iu-
stē possidet in 2. col. ff. de acq. pos. itē q̄ sibi de iure p̄-
missum fuit ingredi tāquā heredi veniēti ab intesta-
to, cū p̄ furorē Hānibalis testamentū suū nō value-
rit l. 2. in aduersa ff. de test. & l. furiosum C. eo. ritu.
Quia respondet, q̄ auctoritas iudicis nō sufficit ad e-
uitādā penā dicti statuti, q̄d hunc casū ēt expressē p̄-
prehendit, ut in eo h̄r. Secundo respōdeo, vt s. dictū
fuit, q̄ exceptio furoris n̄ potuit opponi, & p̄sertim
cū potius appareat ipsū testatōrē nō fuisse t̄pe testa-
menti furiosū, cū p̄ximis diebus aū testm̄ fuerit san-
æ mentis, & ita p̄ homine sanæ mētis fuit p̄ ipsum
Carolū fratrē habitus, & reputatus t̄pe, quo inter se
bona diuiserunt, veluti ēt s. tetigi: Et p̄terea p̄sumē-
dū est ēt dictū Hānibalē postea t̄pe p̄diti testamenti
similiter fuisse sanæ mentis, cū modicū t̄pis iterval-
lū intercesserit, q̄a t̄ sicut ad p̄bandū furorē satis est
p̄bare, q̄ ante testamentū de p̄ximo, & per paucos
dies ante ipse testator esset, seu fuerit furiosus, ad tra-
dita per Alex. & Bar. in l. 2. ff. de bonorum posses. in-

fan. furio. ita & ē d̄ dicendū esse, q̄ ad p̄bandū
rē fuisse sanæ mentis t̄pe testamenti factū fuisse
bare ipsum fuisse sanæ mentis ante testamentū
paucos dies, & de proximo, ut p̄riori casū ēt
plina, & faciunt nō p̄ Bal. in d. furiosum. Præ-
terea dictis, & dispositis in suo testamento appa-
re colligit ipsum fuisse sanæ mentis aliquid
& rationes suæ dispositionis, & quare Carolus
non instituerit, ex quibus inferri sanæ mentis
q̄ habentur per Bal. in d. furiosum. C. qui t̄nē
21 poss. & per Bar. in l. 2. ff. de test. nā t̄nē d̄bo quā
iūmī in sanæ mentis, & non furiosus, nisi p̄sum-
bet, ut in l. nec codicillos, ibiq̄ Bal. & alii C. de
22 cil. & t̄ difficile est p̄bare furorē ad traditū per
in c. cū causam extra de testibus, Bal. in d. h̄r. &
& omnino per Alex. ibi volentē, q̄ attenduntur
lis mens, & qualis actus præcessit testamenti
actus sanæ mentis præcessit, debet testamenti
mi factū a sanæ mente, & maxime si probatū
se dilucida interualla, & qualitas dispositio-
tius sanæ menti, q̄ furori conueniat. Lau. Da.

SUMMARY.

- 1 Hares scriptus uniuersaliter, & primo loco infirmus in
possessione testamenti nō cācellari nec aboliri, nec secūda
alia p̄batione ēt possessionē immittendus ex remedio d. l. si
edie, diu. ad. toll. Et q̄d in alijs, quibus hoc remedio com-
2 Remedium d. l. si, dicitur magis summariū, q̄ aliud remedium
possessionis.
- 3 Et in eo contra heredem scriptum quid opponi possit.
- 4 Hares scriptus ēt extraneus, & qui de iure ab omni iure
tum adire non potest, & habetur pro non scripto, et p̄
ostensione testamenti non aboliri, nec cancellari, & in p̄posi-
nem immittendus ex beneficio d. l. si, & m. 6. §. 1. & 2.
- 5 Hares scriptus per remedium d. l. si, prius ēt, & p̄p̄
possessionis q̄ hares, & dominus.
- 7 Insitutus i re certa et filij istius? l. legittima q̄, et de p̄p̄
possessionem immitti ex remedio d. l. si, & m. 6. §. 1. & 2.
- 8 Ius accrescendi cessat post additionem hereditatis.
- 10 Hares scriptus, & insitutus directē quoad immittē-
ciendam ex remedio d. l. si, p̄feratur substitutus, & p̄
re certa ueniens per ius accrescendi, nec non necesse
fuit, quando bi aduersarij concurrunt, & m. 30.
- 11 Insitutus in re certa ueniens per ius accrescendi ad rem
reditatem dicitur immediate ex dispositione legis ueniens, q̄
tacite ex p̄sumpta mente testatoris, & m. 20.
- 12 Pro literis apostolicis legitimationem continētibus in d̄
est p̄sumendum.
- 13 Insitutus in re certa est hares uniuersalis, quando p̄p̄
incapax fuit h̄r s. uniuersaliter insitutus.
- 14 Legittimus rectē, & ualide ut legittimus hares infirmus
& hereditatem adire potest, & m. 17.
- 16 Ius accrescendi censetur quadam substitutio vulgaris,
impedimentum non possunt succedere, & quando.
- 18 Remedium d. l. si, datur etiam heredibus scriptis, quā
impedimentum non possunt succedere, & quando.
- 21 Substitutus uolens contra insitutum immitti in possessione
remedio d. l. si, quid probare debeat.
- 22 Ius accrescendi quando dicatur per testatorem prohiberi.
- 23 In remedio d. l. si, contradictor, cuius non inter est, non ad
scriptum non admittitur.
- 24 Ius accrescendi cessat per dationem substituti vulgaris.
- 25 Per ius accrescendi ueniens quando substitutus uolens
feratur, & quando secus.
- 26 Per ius accrescendi ueniens dicitur principaliter, & t̄nē
nire ex dispositione legis, tacite autem & indirecte ex p̄p̄
pta mente testatoris.
- 27 Testatoris mens ante omnia est attendenda.
- 28 Legittimatio facta, extantibus filijs, legittimis, & naturalibus
est subreptitia.
- 29 Legittimus scriptus hares tanquam legittimus non ex
d̄t.